

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi K. N.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn.
I ACa 1382/22,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 28 lutego 2024 r.,

odrzuca skargę.

[SOP]

UZASADNIENIE

Pismem z 10 sierpnia 2023 r. K.N. (dalej: „skarżący”) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi pod sygn. akt I ACa 1382/22.

Pismem z 5 lutego 2024 r. skarżący został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi poprzez wniesienie opłaty w kwocie 200 zł oraz przesłanie dowodu jej uiszczenia, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Wezwanie zostało doręczone 7 lutego 2024 r. Skarżący nie uzupełnił powyższego braku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1728, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), skarga na przewlekłość postępowania powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. W sprawach nieuregulowanych w ustawie o skardze na przewlekłość postępowania do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania). W niniejszej sprawie będą to zatem przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 373 § 1¹ k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca zażalenie, jeżeli podlegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji, jak również zażalenie, którego braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie. W niniejszej sprawie skarżący został wezwany do uzupełnienia braku formalnego w postaci opłaty od skargi, którego ostatecznie nie uzupełnił w określonym mu terminie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 373 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

ZG

[a!]

